

Κούκλα, Ίρμα, Τίγρης

Σπύρος Πήτερ Γούδας,
Στοιχειοθέτηση και μετάφραση στα Ελληνικά
Σοφία Παπαδημήτρη

Κυρίες και κύριοι, αγαπητά παιδιά!

Για να καταλάβετε την ιστορία που πρόκειται να σας διηγηθώ, πρέπει να δείτε με την φαντασία σας, ότι η Κούκλα είναι ένα

όμορφο γαλλικό roodle, ολόασπρη, με πολύ όμορφα μαύρα και έξυπνα ματάκια.

Η Ιρμα από την άλλη, είναι το πιο ευγενικό σκυλί στον κόσμο. Έχει πάντα ντροπαλά, λυπητερά μάτια, και σε κοιτάζει κατάματα. Είναι μαύρη με άσπρες πατούσες από την φτέρνα έως κάτω, και η άκρη της ουράς της είναι άσπρη.

Ο Τίγρης είναι ένας εξαιρετικός γάτος. Πηγαίνει πάντα κοντά στους ανθρώπους και τριβεται στα πόδια τους σαν να θέλει να πει «Γειά σας, εδώ είμαι εγώ!»

Γειά σας! Το όνομά μου είναι Κούκλα!

Η λέξη Κούκλα στα Ελληνικά, όπως μου εξήγησαν, επειδή είμαι Γαλλόφωνη, χρησιμοποιείται όταν αναφέρεται κανείς σε μια όμορφη κοπέλα. Αχ αυτοί οι Έλληνες, όλες τις κοπέλες τις φωνάζουν

«Κούκλα»! Δεν χρειάζεται φυσικά να πω ότι μου αξίζει πραγματικά αυτό το όνομα, γιατί είμαι πραγματική κούκλα! Βέβαια, το αρχικό μου όνομα ήταν Lucky (Τυχερούλα), όπως με ονόμασε το πρώτο μου αφεντικό.

Τώρα είμαι περίπου 8 χρονών, και είμαι ακόμα σε περίφημη φόρμα. Η γούνα μου είναι καλύτερη από κάθε άλλη φορά: είναι σαν μετάξι. Έγινα μητέρα δύο φορές, πριν κλείσω τα δύο μου χρόνια.

Το προηγούμενο αφεντικό μου με έδωσε μετά τη δεύτερή μου γέννα, γιατί ήμουν πολύ μεγάλη σε ηλικία, κατά τη γνώμη του. Με το καινούργιο αφεντικό μου, όμως, τα πάω μια χαρά, παρ'όλο που είναι δύστροπος, ιδιόρρυθμος, ανακατωσούρης, απαιτητικός, και με μαλώνει πού και πού. Κατά βάθος όμως νομίζω ότι με αγαπάει. Μάλιστα, μπορώ να πω ότι αγαπάει πολύ τα ζώα, γενικά.

Γι'αυτό και οι συνεργάτες του τον

φονάζουν «Ο Ζωόφιλος». Εμένα μου αρέσει να κάθομαι κοντά του, και εκείνος με κρατάει όλη την ώρα στο γραφείο του, στην πολυθρόνα που είναι δίπλα του. Με πλένει 2-3 φορές την εβδομάδα, μου χτενίζει τα μαλλιά, μου φτιάχνει τα φρύδια και τις βλεφαρίδες, φροντίζει τα νύχια μου, και στολίζει με κοσμήματα και διαμάντια το λαιμό μου. Επειδή έχω σγουρά μαλλιά, προσέχει πολύ όταν τα χτενίζει, προπαντός τα αυτιά μου. Το αφεντικό μου μου βάζει επίσης ένα υγρό

στα μάτια: αυτό το χρειάζομαι γιατί καμιά φορά κλαίω, όταν με μαλώνει, επειδή γαβγίζω σε κάποιον. Αλλά εμένα μου αρέσει πάρα πολύ να γαβγίζω σ' όλους τους ανθρώπους, ειδικά σε άντρες με στρατιωτικές στολές ή κάτι παρόμοιο, και γενικά άντρες με κοντά παντελόνια που μου δείχνουν τις τριχωτές τους γάμπες!

Καμιά φορά το αφεντικό μου μού φωνάζει, γιατί γαβγίζω πάρα πολύ. Η αλήθεια είναι ότι μου αρέσει να γαβγίζω όλη την ώρα, χωρίς διακοπή. Κι εκείνος όμως δεν πάει πίσω, είναι σαν ένα παλιό γραμμόφωνο με τη βελόνα κολλημένη στο ίδιο σημείο και επαναλαμβάνει το ίδιο πράγμα: «Σταμάτα Κούκλα, σταμάτα Κούκλα!» Αλλά εγώ πάλι γαβγίζω στον κόσμο, γαβγίζω σ' όσους ξέρω, αλλά και σ' αυτούς που δεν ξέρω. Μ' αυτόν τον τρόπο τους λέω «Γειά σας, Γειά σας» και τους υπενθυμίζω «Εδώ είμαι, κοιτάζτε πόσο όμορφη είμαι»!

Το γάβγισμά μου έχει γίνει τώρα πολύ διάσημο σ' όλον τον κόσμο, από τότε που με δείχνανε στην τηλεόραση που λέγεται CBC, τον Μάρτιο του 2001, όπου όλοι μπορείτε να με δείτε να περπατάω δίπλα στο αφεντικό μου και να γαβγίζω ασταμάτητα στην κινηματογραφική μηχανή. Ήμουνα επίσης και σε μια από τις μεγαλύτερες εφημερίδες του Καναδά, στην Τορόντο Σταρ (5 Φεβρουαρίου 2001), σε μια φωτογραφία, η οποία με δείχνει

στην αγκαλιά του αφεντικού μου και πιάνει παραπάνω από τη μισή σελίδα της εφημερίδας. Μπορώ έτσι άνετα να πώ, ότι είμαι πολύ διάσημο σκυλάκι, πολύ ωραίο, και ότι έχω πολύ φωτογένεια!

Θυμάμαι, μια φορά περπατούσα δίπλα στο αφεντικό μου στο δρόμο, όταν είδαμε ένα τερατώδες σκυλί μαζί με το αφεντικό του να έρχονται προς εμάς. Το αφεντικό μου με άρπαξε στα γρήγορα και με κράτησε σφυχτά στην αγκαλιά του. Άκουγε τα δόντια μου να τρίζουν όλο και πιο δυνατά και άρχισε να ανησυχεί μήπως θα τον δάγκωνα για να με αφήσει. Όταν το αφεντικό του τεράστιου σκύλου πλησίασε, είπε μαλακά στο δικό μου αφεντικό: «Μην ανησυχείτε ευγενικέ μου κύριε, ο σκύλος μου είναι πολύ ήσυχος και δεν είναι βίαιος».

Το αφεντικό μου κοίταξε αργά πίσω του και μετά είπε χαμογελαστός: «Δεν ανησύχησα για το δικό μου σκυλάκι, ανησύχησα πιο πολύ για το τι θα συνέβαινε στο δικό σας σκύλο, αν άφηνα την Κούκλα ελεύθερη»! Φαντάζομαι το αφεντικό μου με ξέρει πολύ καλά, γιατί αν ήμουνα ελεύθερη δεν θα έχανα καθόλου καιρό, πριν κάνω αυτόν τον γίγαντα κομματάκια.

Μπορεί σε κάποιους να μοιάζω μικρή σαν μύγα, αλλά το δάγκωμά μου είναι απίστευτα δυνατό.

Το αφεντικό μου δουλεύει πάνω από 16 ώρες την ημέρα στο γραφείο του, κι εγώ είμαι πάντα μαζί του, καθισμένη στην

πολυθρόνα δίπλα του, ή πάνω στα γόνατά του. Μετά τη δουλειά, με κρατάει μαζί του, ακόμα και όταν πηγαίνει

στο κρεβάτι του για ύπνο.

Τις περισσότερες φορές εγώ κοιμάμαι με το ένα μάτι ανοιχτό, για να είμαι σίγουρη ότι δεν θα με αφήσει μοναχή μου σ' αυτή τη ζωή.

Αν όμως είμαι πολύ κουρασμένη, γιατί κάνω πολλές υπερωρίες, κοιμάμαι στα πόδια του, οπότε αν εκείνος ζυπνήσει και κάνει να κουνηθεί ζυπνάω και εγώ, και έτσι δεν μπορεί να με αφήσει μόνη μου και να φύγει χωρίς εμένα.

Μια φορά, θυμάμαι, το αφεντικό μου πήγε στον γιατρό, επειδή ένιωθε κάποιο βάρος στον θώρακά του, όταν κοιμόταν. Αυτό τουλάχιστον είπε στο γιατρό...

Από εκείνη τη μέρα δεν κοιμάμαι πια πάνω στο στήθος του, αλλά εκείνος δεν θα μάθει ποτέ ότι εγώ ήμουν η αιτία όλης αυτής της φασαρίας, γιατί το βράδυ πήγαινα και κοιμόμουν εκεί.

Το αφεντικό μου κάνει βαρύ ύπνο και για λίγες μόνο ώρες.

Και εγώ φυσικά πρέπει να κοιμάμαι βαθιά και άνετα, γιατί δουλεύω σκληρά. Η αλήθεια όμως είναι, ότι δεν παίρνω καμία άδεια ή επίδομα για τη δουλειά μου. Αυτή είναι πραγματικά που λένε «σκυλίσις ζωή»!

Πριν δύο χρόνια ήμουν πολύ στενοχωρημένη, γιατί άκουσα κάποιον να λέει στο αφεντικό μου, ότι μια μεγάλη, βαριά ρόδα από ένα αυτοκίνητο τσάκισε

το κεφάλι του πρώην άντρα μου, Τσίπη. Εγώ πάντα του έλεγα να μην παίζει με τη μπάλα στη μέση του δρόμου, αλλά αυτός δεν με άκουσε ποτέ.

Από κείνη την ημέρα έγινα επίσημα χήρα, και δεν σκοπεύω να παντρευτώ ξανά...

Εγώ δεν έπιασα ποτέ άλλον φίλο, αλλά έχω μια πολύ καλή φίλη. Το όνομά της είναι Ίρμα, και είναι ένα μαύρο ιρλανδέζικο σέτερ, ή τέλος πάντων ένα από τα περίεργα

ονόματα που οι άνθρωποι δίνουν καμιά φορά στα σκυλιά.

Η Ίρμα ήταν με το αφεντικό μου για πολλά χρόνια, πριν εμφανιστώ εγώ. Είναι ήρεμη, δεν γαβγίζει στον κόσμο, καλωσορίζει τους επισκέπτες με πολύ καλούς τρόπους, και κρατάει τον εαυτό της πολύ καθαρό. Έχει όμως ένα ελάττωμα, να ροχαλίζει δυνατά όταν κοιμάται.

Το τρίχωμά της είναι μαύρο και φαίνεται βελούδινο, μετά από ένα μπάνιο.

Έχουμε δύο κοινά χαρακτηριστικά: και οι δύο αγαπάμε πάρα πολύ το αφεντικό μας, και οι δύο επίσης πηγαίνουμε την ίδια στιγμή στη τουαλέτα, πρώτα η Ίρμα και μετά εγώ.

Το αφεντικό μου έχει επίσης και ένα γάτο με το όνομα Τίγρης, ο οποίος έχει ένα όμορφο, μαλακό και ντελικάτο, χρυσαφένιο τρίχωμα.

Απ' ό,τι φαίνεται, από το χρώμα και την εμφάνισή του, εκείνος είναι το πολύ-πολύ διατέγγονο ή τρισεγγονο της γάτας που είχε η Audrey Hepburn, στη διάσημη ταινία *Breakfast at Tiffany's*.

Ο Τίγρης περνάει την περισσότερη ώρα του πάνω σε υπολογιστές και εκτυπωτές, επειδή είναι ζεστοί και άνετοι. Καμιά φορά εκείνος προσπαθεί να πιάσει τα πουλιά έξω από το γραφείο, και συνήθως τα καταφέρνει μια χαρά. Εγώ και ο Τίγρης μαζί κοιμόμαστε ανάσκελα με τεντωμένα τα πόδια μας στον ίδιο καναπέ, ενώ η Ίρμα

κοιμάται πάνω σ'ένα χαλί, στρωμένο μπροστά στον καναπέ.

Το αφεντικό μας, μάς παίρνει μαζί στο αυτοκίνητό του, όταν οδηγεί για να πάει κάπου.

Ο Τίγρης δεν θέλει ποτέ να ταξιδέψει, οπότε τον αφήνουμε πίσω και μας περιμένει μέχρι να γυρίσουμε. Παρ'όλο που πρέπει να καθόμαστε στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου, εγώ πάντα τρυπώνω αργά, και σχεδόν αθόρυβα, μπροστά, και

κάθομαι στα γόνατά του.

Φροντίζω πάντα να διαλέγω την κατάλληλη στιγμή για να το κάνω αυτό, όταν εκείνος είναι απασχολημένος με την οδήγηση και δεν μπορεί να ασχοληθεί μαζί μου.

Για να αποφύγει την πολλή συζήτηση μαζί μου, εκείνος πάντα λέει: «Ελα λοιπόν Κούκλα, κάθησε πια εδώ και ησύχασε». Αυτό μου θύμιζε μια φορά που καθόμουνά άνετα στα γόνατα του αφεντικού μου, όταν ένας αστυνομικός μας σταμάτησε για έναν έλεγχο.

Εγώ δεν καταλάβαινα τι συνέβαινε, αλλά όταν το αφεντικό μου άνοιξε το παράθυρο και ο αστυνομικός άρχισε να μιλάει, ξαφνικά γάβγισα πάρα πολύ δυνατά, ξαφνιάζοντας τον αστυνομικό, ο οποίος μάλλον θα τρέχει ακόμα από εκείνη τη μέρα, χωρίς το καπέλο του και με τα παντελόνια του να είναι βρεγμένα και να μυρίζουν!

Το αφεντικό μας, μάς παίρνει παντού μαζί του, ακόμα και στα σημαντικά του ραντεβού. Εάν δεν μπορεί να μας πάρει μαζί του σε κάποια συνάντηση, μας αφήνει για λίγο στο αυτοκίνητο.

Η Ίρμα κάθεται άνετα στο αυτοκίνητο, περιμένοντας με υπομονή και κατανόηση, εγώ όμως γίνομαι πολύ ανήσυχη, επειδή οι άνθρωποι πλησιάζουν το αυτοκίνητο και με κοιτάζουν, σαν να μην έχουν ξαναδεί ένα τόσο όμορφο σκυλάκι.

Για να δείξω την ενόχλησή μου στο αφεντικό μου, αρχίζω και μασάω το ταμπλό του αυτοκινήτου, αφήνοντας το

υπέροχο αποτόπωμα των δοντιών επάνω του.

Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε μένα και την Ίρμα είναι, ότι εκείνη τρώει τα πάντα και δεν σταματάει ποτέ να μασάει.

Τρώει ακόμα και χορτάρι από τον κήπο, και δεν ξέρει πότε να σταματήσει! Θυμάμαι, μια φορά το αφεντικό μας μάς

πήρε μαζί σ'ένα Ελληνικό πικ-νικ, όπου έκαναν περίεργα πράγματα αυτοί οι Έλληνες, όπως το να σουβλίζουν αρνιά.

Η Ίρμα πήγαινε από τραπέζι σε τραπέζι και έρριχνε στον κόσμο ένα θλιμμένο βλέμμα, σαν να μην είχε φάει για μέρες. Έτσι, όλοι της έδιναν φαγητό, ταιΐζοντας το «κακόμοιρο, πεινασμένο σκυλάκι που ποτέ κανείς δεν φροντίζει». Στο τέλος της ημέρας το αφεντικό μου αναγκάστηκε να την κουβαλήσει στο αυτοκίνητο, γιατί δεν μπορούσε ούτε να κουνηθεί από το πολύ φαγοπότι! Τι μέρα ήταν κι' αυτή!!

Μια φορά το μήνα, το αφεντικό μας μάς πηγαινέει σ'ένα ινστιτούτο ομορφιάς για χτένισμα, ψαλίδισμα, πλύσιμο, κόψιμο νυχιών και άλλα τέτοια. Δεν έχω ιδέα πόσα χαρτάκια (εννοώ τα χάρτινα λεφτά τα οποία εγώ τα λέω Γαλλικά φράγκα) δίνει το αφεντικό μου στην κομμώτρια, αλλά ξέρω καλά ότι το αξίζουμε!

Αυτές είναι ωραίες μέρες, γιατί όλοι λένε ότι είμαστε πολύ όμορφες όταν γυρίζουμε στο γραφείο, αλλά βέβαια αυτοί δεν ξέρουν τι σκληρή μέρα έχουμε περάσει στο ινστιτούτο ομορφιάς!

Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν πόσο δύσκολο είναι για ένα σκυλί να κάθεται εκεί και κάποιος να προσπαθεί να του κόψει τα νύχια κοντά-κοντά, και πόσο πονάει αυτό αν κάνουν κανένα λάθος.

Μια μέρα το αφεντικό μου με πήρε σ'ένα μεγάλο και φανταχτερό μέρος που λέγεται εστιατόριο, όπου οι άνθρωποι κάθονταν δίπλα σε τραπέζια και έτρωγαν από διάφορα πιάτα, τρώγοντας, λες και δεν θα ξημέρωνε άλλη μέρα.

Το αφεντικό μου με πήρε μέσα, χωρίς να το προσέξει κανείς, κρύβοντάς με κάτω από το παλτό του, και έπειτα εγώ έπρεπε να κάθομαι σιωπηλή στα γόνατά του κρυμμένη κάτω από το τραπεζομάντιλο. Έπρεπε να είμαι αθόρυβη, γιατί το αφεντικό μου με προειδοποίησε, ότι οποιοσδήποτε θόρυβος, θα ενοχλούσε τους άλλους πελάτες και θα μας βγάζανε έξω με τις κλωτσιές. Οπότε εγώ κάθησα εκεί, χωρίς να βγάλω ούτε άχνα, παρατηρώντας μερικούς άντρες με άσπρα ρούχα, οι οποίοι φορούσαν ένα παπιγιόν στο λαιμό τους. Αυτοί οι άνθρωποι λέγονται “γκαρσόν” (που στα Ελληνικά σημαίνει σερβιτόρος).

Φυσικά θα αναρρωτιέστε πώς ξέρω όλες αυτές τις λέξεις. Είναι πολύ απλό: Εγώ είμαι ένα γαλλικό roodle, και τα Γαλλικά είναι η μητρική μου γλώσσα. Προς το τέλος της βραδιάς εγώ άρχισα να βαριέμαι, και να μουγγρίζω κάτω από το τραπέζι.

Σε κάποιο σημείο, ένας από τους σερβιτόρους φάνηκε να πλησιάζει το τραπέζι μας, κρατώντας από έναν δίσκο με καφέδες στο κάθε του χέρι. Καθώς εκείνος πλησίαζε, το αφεντικό μου, εγώ νόμιζα ότι θα του επιτεθεί, και ξεχνώντας τελείως ότι έπρεπε να είμαι σιωπηλή, του γάβγισα ξαφνικά πολύ δυνατά και τον τρόμαξα. Οπότε αυτός πέταξε τους δίσκους στον αέρα και όλοι έκαναν ένα

ωραίο ντούς με κείνο το καφέ υγρό που κουβαλούσε. Εγώ έκανα μόνο τη δουλειά μου, που είναι να προστατεύω το αφεντικό μου! Δεν μπορεί να με κατηγορήσει κανείς γι' αυτό!

Επειδή το αφεντικό μου είναι ο ιδιοκτήτης εργοστασίου τροφίμων, νόμιζα, όταν με υιοθέτησε, ότι ποτέ δεν θα ανησυχούσα πια για φαγητό. Όμως έκανα μεγάλο λάθος, διότι το αφεντικό μου πάντα δοκιμάζει τα καινούργια του προϊόντα πριν τα βγάλει στην αγορά, και πολλές φορές μου ζητάει

να τα δοκιμάσω μαζί του. Σ' όλα αυτά τα χρόνια που είμαι μαζί του, μου έχει δώσει να δοκιμάσω κάτι περίεργα φαγητά όπως σπανακόρυζο, πρασόρυζο, φακές σούπα, λαχανόσουπα, ακόμα και ωμά ρεβύθια (γιατί τα δοκιμάζει, να δει αν είναι κατάλληλα για να μπουν σε κονσέρβες)!

Ειδικά τώρα τελευταία, με το καινούργιο ρύζι στην κονσέρβα, που είναι έτοιμο για σερβίρισμα, και με όλες αυτές τις γεύσεις, το αφεντικό μου είναι πολύ ενθουσιασμένο.

Εγώ όμως δεν ξέρω και πολλά πράγματα από αρωματισμένο ρύζι... η γεύση κοτόπουλο και μοσχάρι δεν ήταν και τόσο άσχημη όταν με έβαλε να δοκιμάσω, αλλά μερικές άλλες γεύσεις, όπως η γεύση λαχανικών με σέλινο και όλα αυτά τα καρότα μου φαίνονται απαράδεχτες.

Τι νομίζει τέλος πάντων, ότι είμαι κανένα κονέλι; Πραγματικά δεν καταλαβαίνω γιατί οι άνθρωποι αγοράζουν τα προϊόντα του από τα σουπερμάρκετ.

Μου φαίνεται τόσο περίεργο πως αρέσουν σ' αυτούς τόσο πολύ αυτά τα φαγητά! Εγώ προσωπικά δεν έχω δει κανένα σκύλο να αγοράζει προϊόντα Mr. Goudas.

Ωστόσο, η Ίρμα τρώει όλα του τα προϊόντα, ακόμα και το ωμό ρύζι.

Η Ίρμα θεωρεί όλα τα προϊόντα που φτιάχνει το αφεντικό μας, ως τα καλύτερα σ' όλον τον κόσμο!

Σας χαιρετώ,

Τυχερούλα Κούκλα Γούδας.

(Αυτό το άρθρο το έγραψα στις 3 το πρωί, 20 Αυγούστου 2003, με τη βοήθεια του αφεντικού μου.) Μπορείτε να το διαβάσετε και στο www.goudasfoods.com, πατώντας το κουμπάκι, σχετικά με όλα τα πράγματα που έχουν γραφτεί για το αφεντικό μου.

Κυρίες, κύριοι, και αγαπητά παιδιά!

Ο κύριος Γούδας είχε πάντα σκύλους

και γάτες κοντά του: είναι ένας πολύ ζωόφιλος άνθρωπος!

Όπως διαβάσατε νωρίτερα, ο κύριος Γούδας έγραψε αυτό το άρθρο στις 3 η ώρα το πρωί. Προφανέστατα, δεν είναι επιχειρηματικό άρθρο, είναι όμως μια από τις πιο όμορφες ιστορίες που γράφτηκαν για τα ζώα.

Το άρθρο αυτό χαρακτηρίζει την ομορφιά, τη ζεστασιά, την αγάπη και ευγένεια, το ενδιαφέρον, το χιούμορ, και πολλές άλλες αξίες, που μπορεί κανείς να αναγνωρίσει στον ίδιο τον κ. Γούδα.

Ο ίδιος θα μπορούσε να γίνει συγγραφέας κάποια μέρα, αν έπαιρνε αυτή την απόφαση και ακολουθούσε αυτό το επάγγελμα. Άραγε ποιός θα μπορούσε να μαντέψει τι θα έγραφε κάποιο άλλο πρωινό στις 3 η ώρα!

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα “Εβδομάδα”, την πρώτη βδομάδα του Σεπτεμβρη. Δημοσιεύτηκε επίσης στην εφημερίδα “Jamaican Xpress”, στις 23 Οκτωβρίου 2003.

Εν συνεχεία, δημοσιεύτηκε σε διάφορες άλλες γλώσσες, από επαγγελματίες μεταφραστές, όπως για παράδειγμα στα Γαλλικά, Ιταλικά, Ισπανικά, Κορεάτικα, Κινέζικα, Σρι Λάνκαν, κτλ. Το ίδιο άρθρο μεταδόθηκε και στον ραδιοφωνικό σταθμό CHIR στις 18 Οκτωβρίου 2003.

Αυτή η ιστορία μεταφράστηκε από τη

σκυλίσια γλώσσα στην ανθρώπινη, από τον κ. Γούδα. Η δε στοιχειοθέτηση και μετάφραση στα Ελληνικά έγινε από τη Σοφία Παπαδημήτρη.

Σημείωση της Σοφίας
Αγαπητοί αναγνώστες:

Θα ήθελα να σας πω λίγα λόγια, σχετικά με τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γράφτηκε το προηγούμενο άρθρο...

Μια νύχτα, στις 3 το πρωί, όπως ειπώθηκε και παραπάνω, ο κ. Γούδας καταλήφθηκε από μια πυρετώδη έμπνευση να γράψει την ιστορία της Κούκλας.

Λίγα λεπτά αργότερα χτύπησε και το δικό μου τηλέφωνο, και, μισοκοιμισμένη, άκουσα τη φωνή του αφεντικού μου, που μη μπορώντας να συγκρατήσει τον ενθουσιασμό του, έκανε λόγο για κάποια ιδέα, αναφέροντας το όνομα της Κούκλας, λέγοντας επανειλημμένα: «Έλα αμέσως, πριν φορτωθώ με δουλειά το πρωί και μου περάσει η έμπνευση».

Το επόμενο πράγμα που θυμάμαι είναι, οτι οδηγώντας προς το γραφείο, διαπίστωσα πως κάτω από το πουλόβερ μου, φορούσα ακόμα την πιτζάμα μου!

Φτάνοντας στο εργοστάσιο, βρήκα τον κ. Γούδα να πηγαινοέρχεται έξω από την κεντρική είσοδο.

Ήταν φανερό οτι βρισκόταν σε κατάσταση ανυπομονησίας. Μόλις με αντίκρυσε, άρχισε και πάλι να μιλάει πυρετωδώς για ένα άρθρο σχετικά με τη Κούκλα, κτλ.

Το πρωί μας βρήκε γράφοντας και διορθώνοντας, γεμίζοντας σελίδες και εξιστορώντας συναρπαστικά αποσπάσματα από την ιστορία της Κούκλας, η οποία κάθησε μαζί μας άγρυπνη όλη τη νύχτα, συμβάλλοντας και αυτή με τον τρόπο της, γαβγίζοντας, γρυλλίζοντας, ή με το να τρίβεται πού και πού στα πόδια του αφεντικού της.

Όταν έφτασε η γραμματέας του κ. Γούδα πρωί-πρωί, το αφεντικό της είπε ορθά-κοφτά να ακυρώσει όλα

ανεξαιρέτως τα ραντεβού του, γιατί δεν ήθελε να τον διακόψει απολύτως κανείς. Να φανταστείτε, ότι τα ραντεβού του αφεντικού μας είναι στιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο σε καθημερινή βάση, και πολλοί επιχειρηματίες χρειάζονται να προγραμματίσουν την ημερομηνία συνάντησης με τον κ. Γούδα πολύ καιρό πριν!

Για να μη τα πολυλογώ, τρεις μέρες και τρεις νύχτες κράτησε η συγγραφή και τελειοποίηση του άρθρου αυτού, ένας μαραθώνιος, που γινόταν όλο και πιο συναρπαστικός κάθε φορά που καταπιανόμασταν με μια καινούργια περιπέτεια της Κούκλας, ενώ το γράψιμο γινόταν όλο και πιο ιλιγγιώδες, καταγράφοντας όλες τις ιδέες της στιγμής και ταξινομώντας τις έπειτα. Ζούσαμε κυριολεκτικά μόνο με καφέ και σάντουιτς. Διαπίστωσα με την ευκαιρία, ότι είναι πολύ δύσκολο να εκφράσει κανείς όλες τις πλούσιες περιπέτειες ενός τόσο ζωηρού και έξυπνου σκυλιού, όπως της Κούκλας, σε μια ανθρώπινη γλώσσα, αφού εμείς οι άνθρωποι δεν είμαστε σε θέση να καταλάβουμε τη ζωή ενός ζώου. Πήρα όμως μια γεύση της “σκυλίσιας ζωής”, όπως είναι γενικά γνωστή, εκείνες τις τρεις μέρες και νύχτες κατά τις οποίες δούλεψα πραγματικά σαν σκυλί!

Φαίνεται όμως, ότι ο κ. Γούδας γνώριζε ήδη καλά το νόημα αυτής της φράσης, αφού ούτε φάνηκε να κουράζεται, ούτε έμοιαζε να είναι η πρώτη φορά που δούλευε έτσι σκληρά και αδιάκοπα για μέρες. Φαντάζομαι, αυτή η εμπειρία μου βγήκε σε καλό, αφού μπόρεσα και απέδωσα, μαζί με τον κ. Γούδα, τη βιογραφία της Κούκλας με επιτυχία.

Σήμερα, το άρθρο της Κούκλας αποτελεί ένα αγαπημένο κείμενο μεταξύ των ζωόφιλων επισκεπτών της ιστοσελίδας

www.goudasfoods.com, και άλλων φίλων του κ. Γούδα.

Σχεδόν καθημερινά, λαμβάνουμε συγχαρητήρια γράμματα από διάφορους φανατικούς θαυμαστές της Κούκλας, και κάθε φορά μας γίνεται η καρδιά περιβόλι.

Φαίνεται, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μοιράζονται την αγάπη του αφεντικού μου, αλλά και τη δική μου, για τα ζώα (εγώ η ίδια έχω έναν αξιαγάπητο γάτο, ως κατοικίδιο, που τον λένε Τσάρλυ),

αλλά και καταλαβαίνουν την αξία ενός καρπού εμπνευσμένης δουλειάς, όπως το παραπάνω άρθρο.

Ο ζωόφιλος κ. Γούδας

Ο κ. Γούδας είναι ένας ορκισμένος φίλος όλων των ζώων. Η αγάπη του αγκαλιάζει ακόμα και πλάσματα που φοβίζονται τους περισσότερους ανθρώπους, όπως για παράδειγμα τα φίδια.

Είναι επίσης πολύ φιλόξενος και για εκατοντάδες πουλιά, που συχνά επισκέπτονται το γρασιδί έξω από το κτήριό του, για να απολαύσουν πάνω από 300 κιλά σπόρων, που τα ταΐζει κάθε φορά. Κατά τις καθημερινές τους επισκέψεις, ο κ. Γούδας έχει παρατηρήσει μια τεράστια ποικιλία από διάφορα πουλιά, που συρρέουν στον χώρο έξω από τις κτιριακές του εγκαταστάσεις.

Είναι όλα τους συνηθισμένα με την κίνηση που δημιουργείται έξω από το κτίριο, από τους πολλούς επισκέπτες που εκείνος δέχεται καθημερινά, και έτσι η προσοχή τους δεν αποσπάται καθόλου από τους σπόρους τους.

Θυμόμαστε, ότι εκείνο που τα ενοχλούσε δεν ήταν η Ίρμα, ούτε η Κούκλα, αλλά ο γάτος, ο Τίγρης, τον οποίον προσέχαμε να μην τον αφήνουμε να βγαίνει έξω εκείνη την ώρα. Στην πραγματικότητα, ο Τίγρης έβλεπε τόσα πολλά πουλιά καθημερινά, που προγραμματίριζε κρυφά την επίθεσή του· μα όταν ξαφνικά πηδούσε για να τα

πιάσει, το τζάμι του παραθύρου του έκοβε την ορμή για τα καλά.

Η αλήθεια ήταν, ότι εκείνος υπέφερε συχνά από πονοκεφάλους αυτού του είδους, που όμως δεν διαρκούσαν πολύ, αφού λίγα λεπτά αργότερα δοκίμαζε ξανά και ξανά!

Στον Καναδά, ο κ. Γούδας απέκτησε τον πρώτο του σκύλο, την άνοιξη του 1968.

Ήταν ένα υπέροχο German Shepherd με το όνομα Ντούκι, που έγινε ο πιστός ακόλουθός του για 19 χρόνια, μέχρι που πέθανε από γεράματα, όταν ήρθε η ώρα του.

Μέχρι πρόσφατα, ο κ. Γούδας είχε δύο πανέμορφα σκυλιά και έναν γλυκό γάτο μαζί του κάθε μέρα, την Κούκλα, την Ίρμα, και τον Τίγρη. Η Ίρμα μας άφησε, δυόμιση χρόνια μετά το φοβερό της ατύχημα, για το οποίο θα γράψουμε λίγο αργότερα. Για την ώρα, ας αρχίσουμε με την ιστορία της, πώς μπήκε στη ζωή του κ. Γούδα, λίγες εβδομάδες μετά το θάνατο της μητέρας του, στον Καναδά.

Η ιστορία που ακολουθεί είναι πολύ συγκινητική και μιλάει για ένα πραγματικά πιστό και αγαπημένο σκυλί.

Η καινούργια σύντροφός του 15 Μαρτίου 1992

Ένα βραδάκι, ο κ. Γούδας είχε παρκάρει το αυτοκίνητό του κοντά στο Trenton, Ontario, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, και είχε αφήσει το τζάμι του παραθύρου κατεβασμένο.

Αφού ταχτοποιήσει τις δουλειές του, ξαναγύρισε στο αυτοκίνητο και άρχισε να οδηγεί. Σύντομα όμως συνειδητοποίησε, ότι είχε έναν επισκέπτη, που καθόταν άνετα στο πίσω κάθισμα. Ήταν πια αργά για να γυρίσει στο Trenton, αφού είχε φτάσει σχεδόν στο σπίτι του...

Λίγες μέρες αργότερα, ξαναγύρισε στην πόλη εκείνη, μαζί με τον επισκέπτη του, και περιπλανήθηκε στην ίδια περιοχή, ρωτώντας τους καταστηματαρχές και κατοίκους των γύρω σπιτιών εάν γνώριζαν αυτό το θηλυκό σκυλί.

Κανένας όμως δεν την είχε ξαναδεί. Την άφησε έτσι να γυρίζει μόνη της για λίγες ώρες, σε περίπτωση που θα έβρισκε κάποιον γνωστό της σπίτι, ή θα αναζητούσε το αφεντικό της.

Όμως, προς το τέλος της ημέρας, είχε πλέον εξαντλήσει όλες τις μεθόδους του για να βρει σε ποιον ανήκε το σκυλί, και οι ελπίδες του είχαν στερέψει.

Κατάλαβε έτσι, ότι η σκυλίτσα ήταν αδέσποτη και αποφάσισε να την υιοθετήσει. Την ονόμασε Ιρμα, εις μνήμη της σκυλίτσας που είχε στην Ελλάδα, όταν ήταν παιδί.

Η ακριβής ράτσα της Ιρμας είναι άγνωστη· έμοιαζε να είναι ίσως κάποιο είδος διασταύρωσης με ιρλανδικό σέτερ (ράτσα κνηγετικού σκυλιού).

Ήταν πάντα πολύ ευγενική και είχε καλούς τρόπους. Καλωσόριζε όλους τους επισκέπτες, και μέχρι το ατύχημά της ήταν πάντα σε καλή φόρμα. Της Ιρμας της άρεσε πάντα να πηδάει σβέλτα μέσα

στο αυτοκίνητο του κ. Γούδα, κατευθείαν μάλιστα από το παράθυρο, κάθε φορά που το άφηνε ανοιχτό.

Τον Σεπτέμβριο του 2003, η Ιρμα είχε ένα σοβαρό αυτοκινητιστικό ατύχημα. Ένας απρόσεχτος οδηγός τη χτύπησε άσχημα, ενώ βρισκόταν στην άκρη του δρόμου. Παρ'όλο που επέζησε μετά το ατύχημα, και παρά τη φανερή βελτίωσή της κατά τα επόμενα δύο χρόνια, η ζημιά στους γοφούς της δεν θεραπεύτηκε ποτέ, και η κακομοίρα η σκυλίτσα δεν κατάφερε να ξαναπηδήξει μέσα στο αυτοκίνητο του αφεντικού της. Στις 10 Φεβ 2006, η Ιρμα μας άφησε, έπειτα από μια επίμονη μάχη με τον θάνατο, που το γερασμένο της σώμα δεν μπόρεσε να νικήσει.

Υπέκυψε στα τραύματά της, αφού πολέμησε για πάνω από δύο χρόνια.

Irma's Last Moments

Η δύναμη και η αποφασιστικότητά της αποτέλεσαν παράδειγμα για όλους μας, βλέποντάς τη να επιμένει να σηκώνεται από το αναπαυτικό της χαλάκι στο γραφείο του κ. Γούδα και να κάνει τον καθημερινό της περίπατο, ή να πηγαίνει στο συνηθισμένο μέρος της τουαλέτας της, παρ'όλο που οι γοφοί της πονούσαν σε κάθε κίνηση.

Την αγαπημένη σκυλίτσα την αποχαιρέτησε με πόνο όλο το προσωπικό του εργοστασίου, και την ίδια μέρα γράψαμε και μια ιδιαίτερη αφιέρωση στη μνήμη της στην ιστοσελίδα του κ. Γούδα.

Η Ίρμα θα λείπει σ'όλους μας, αλλά παραπάνω στο αγαπημένο της αφεντικό, καθώς και στους φίλους της: την Κούκλα και τον Τίγρη.

Τη θυμόμαστε για την ευγενική της

παρουσία, την ήρεμη και φιλική της φύση, και πάνω απ' όλα για τη φανταστική της ικανότητα όσφρησης.

Μπορούσε να μυριστεί φαγητό από ένα χιλιόμετρο μακριά και ακολουθούσε τη μύτη της ως την πηγή της μυρωδιάς.

Προσποιούνταν πάντα ότι ήταν λυπημένη και φοβερά πεινασμένη, δίνοντας την εντύπωση ότι ο κ. Γούδας την πέθαινε της πείνας!

Πολλοί από μας πέσαμε στην παγίδα αυτή, ταϊζοντάς τη με συμπόνια από το πιάτο μας. Σύντομα, όμως, καταλάβαμε, ότι αυτό ήταν όλο ένα κολπάκι, με το οποίο υπερφόρτωνε το αγόρταγο στομάχι της και έπειτα παρέμενε ξαπλωμένη για ώρες, για να χωνέψει το υπερβολικό φαγητό. Ήταν πραγματικά αξιαγάπητη και μας έκανε συχνά να χαμογελάμε!

Λίγα χρόνια νωρίτερα, ο κ. Γούδας, εμπνευσμένος από τα δύο του σκυλιά, έγραψε μια διασκεδαστική ιστορία. Πριν όμως τη συμπεριλάβουμε σ'αυτές τις σελίδες, θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε, για το πώς ο κ. Γούδας απέκτησε το άλλο του σκυλάκι, το οποίο γνωρίζουν όλοι με το παρατσούκλι

Ο Μικρός Σωματοφύλακας
του κ. Γούδα.

Η ιστορία που ακολουθεί είναι γραμμένη ελεύθερα από την Bernadette, που ανήκει

πάει στη τουαλέτα.

Θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση εδώ. Ο κ. Γούδας δεν συνηθίζει να πηγαίνει σε ταξίδια και να κάνει διακοπές.

Αυτό το τελευταίο, μάλιστα, δεν έχω ιδέα εάν έχει ποτέ συμβεί...

Λίγους μήνες όμως πριν, για πρώτη φορά στη ζωή της Κούκλας, το αφεντικό της έφυγε για την Κόστα Ρίκα, για να ομιλήσει σε ένα μεγάλο συνέδριο επιχειρηματιών, καλεσμένος από τον οργανισμό CACIA.

στο προσωπικό της εταιρίας, η οποία ρώτησε το αφεντικό σχετικά με την “σωματοφύλακά” του.

«Για κάμποσο καιρό τώρα, είχα την επιθυμία να ρωτήσω τον κ. Γούδα πώς απέκτησε την μικρή του σωματοφύλακα, την Κούκλα, που είναι το γαλλικού είδους σγουρόμαλλο σκυλάκι, το οποίο βρίσκεται πάντα κοντά του.

Κάθεται στα γόνατά του όταν οδηγεί, και ξαπλώνει στον καναπέ του γραφείου του, όταν εκείνος εργάζεται.

Το καλύτερο απ’ όλα είναι, όταν σηκώνεται ξαφνικά και αρχίζει να γαυγίζει δυνατά, σημάδι που σημαίνει, ότι κάποιος έχει μπει στο κτίριο. Και ναι, έχει το δικό της τρόπο να επικοινωνεί, όταν πρέπει να

Η Κούκλα δεν έφαγε και δεν γαύγισε καθόλου κατά την απουσία του.

Ήταν πολύ λυπημένη και μοναχική, και καθόταν κοιτώντας πάντα έξω από το παράθυρο, χωρίς να μετακινηθεί για ώρες, περιμένοντας να εμφανιστεί το αφεντικό της.

Καθόταν έτσι για μέρες, χωρίς να δίνει σημάδια δίψας ή πείνας, πάντα περιμένοντας τον κ. Γούδα.

Τη λυπήθηκε πραγματικά η ψυχή μας.

Μόνο όταν επέστρεψε, ξαναζωντάνεψε η σκυλίτσα, κουνώντας την ουρά της πέρα δώθε και γαυγίζοντας, ποιος ξέρει τί, αλλά πιθανότατα λέγοντάς του «μη ξαναφύγεις χωρίς εμένα».

Μια Κυριακή απόγευμα, μου δόθηκε τελικά η ευκαιρία να ρωτήσω τον κ.

Γούδα σχετικά με την Κούκλα.

Μου εξιστόρισε πώς άρχισαν όλα:

Πριν 10 ή 12 περίπου χρόνια, ο κ. Γούδας επισκέφτηκε έναν φίλο του για βραδινό. Κάποια στιγμή έφτασε ένας γείτονας, ο οποίος, πάνω στη συζήτηση, άρχισε να μιλάει για το σκυλάκι του, με το όνομα Lucky (που στα Ελληνικά σημαίνει τυχερούλα), περίπου δύο χρονών.

Το σκυλάκι αυτό είχε ήδη γίνει μητέρα δύο φορές, και τώρα το αφεντικό του δεν την ήθελε πια, αφού είχε τέσσερα κουταβάκια ακριβώς σαν κι αυτήν, αλλά πιο χαριτωμένα (όπως είπε).

Τόλμησε μάλιστα να πει, ότι του φαινόταν γριά πια, και δεν την ήθελε σαν κατοικίδιο ζώο του.

Ο κ. Γούδας είπε αυτού του κυρίου, ότι ενδιαφερόταν πολύ να πάρει αυτό το σκυλί, αφού είχε ήδη ένα άλλο και θα μπορούσαν να κάνουν παρέα.

Κατά τη γνώμη του, μια σκυλίτσα των δύο χρόνων δεν ήταν καθόλου γριά και πιθανόν να ήταν ένα αφάνταστα χαριτωμένο κατοικίδιο ζώο.

Ζήτησε όμως χρόνο λίγων ημερών, ώστε να αποφασίσει με την ησυχία του, εάν θα έπρεπε να πάρει την ευθύνη να έχει ένα ακόμη κατοικίδιο ζώο στην κατοχή του.

Ο γείτονας του φίλου του έτρεξε αμέσως στο σπίτι του και έφερε την “Τυχερούλα” για να τη δει ο κ. Γούδας.

Εκείνος, με το που την αντίκρυσε, σκέφτηκε αμέσως πως θα ήθελε πραγματικά να την υιοθετήσει.

Κράτησε την εικόνα της στο μυαλό του και έπειτα από μια εβδομάδα αποφάσισε να πάει στο αφεντικό της και να την πάρει στο σπίτι του.

Η σκυλίτσα τον είχε γοητεύσει τόσο πολύ, που μια φορά, κατά τη διάρκεια μιας επιχειρηματικής συζήτησης με έναν συνεργάτη στη Ταϊλάνδη - εξωτερικό τηλεφώνημα για την αποστολή 50 φορτηγών με ανανά - βυθισμένος στις σκέψεις του για το μελλοντικό του κατοικίδιο, αναγκάστηκε να ζητήσει από τον συνομιλητή του να επαναλάβει αυτό που είχε μόλις πει!

Κατά την εβδομάδα αναμονής, της είχε ήδη ετοιμάσει μέρος για να κάθεται και να ξεκουράζεται, της είχε αγοράσει αρκετό φαγητό, πιατάκι για να τρώει, κυπελάκι για το νερό της, χτένα, σαμπουάν, λουρί, κολάρο κτλ., περιμένοντας ανυπόμονα τη μέρα που θα την έφερνε στο καινούργιο της σπίτι.

Είχε επίσης μιλήσει και στην Ίρμα για την καινούργια της φίλη, και την είχε συμβουλέψει να είναι καλή μαζί της!

Τελικά ήρθε η μέρα της συνάντησης και ο κ. Γούδας έφτασε στο μέρος όπου θα του έδιναν την “Τυχερούλα”.

Ο γείτονας του φίλου του τον αντάμωσε και με τη σκυλίτσα στην αγκαλιά του, του είπε απότομα ότι είχε αλλάξει γνώμη και είχε αποφασίσει τελικά να την κρατήσει.

Ο κ. Γούδας άρπαξε τη “Τυχερούλα” και έφυγε.

Το αφεντικό της έμεινε με το στόμα ανοιχτό, μη ξέροντας πώς να αντιδράσει.

Έτσι, ο κ. Γούδας, έγινε “απαγωγέας σκυλιών”, η δε “Τυχερούλα” αποδείχτηκε πραγματικά τυχερή, αφού γλίτωσε από το παλιό της αφεντικό και βρήκε ένα καινούργιο, που την αγαπάει πραγματικά, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία.

Από τη στιγμή που μπήκε στο αυτοκίνητό του, άρχισε να του εξιστορεί τη ζωή της, τις καλές και άσχημες στιγμές, όλα

στη σκυλίσια της γλώσσα, που εμείς οι άνθρωποι ονομάζουμε γαύγισμα.

Ο κ. Γούδας την έφερε στο σπίτι, τη σύστησε στην Ίρμα, η οποία άκουσε με τη σειρά της την ιστορία της καινούργιας της φίλης.

Το αφεντικό της, τής άλλαξε το όνομα σε Κούκλα και εκείνη αντέδρασε θετικά σ' αυτό, αφού το ήξερε πως ήταν όμορφη.

Με τη πάροδο του χρόνου συνήθισε στο καινούργιο της σπίτι και στο περιβάλλον του γραφείου, και έκανε φίλιες ακόμα και με τον γάτο και τα πουλιά του κ. Γούδα.

Την ιστορία της την έχουμε ακούσει όλοι, πάντα με το γαύγισμα, ακόμα δε και οι επισκέπτες του αφεντικού έχουν τη τιμή να την ακούνε, όταν επισκέπτονται το γραφείο του.

Η ίδια, δεν βρίσκεται ποτέ πάνω από δύο μέτρα μακριά από το αφεντικό της, οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας ή της νύχτας.

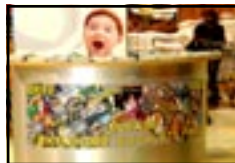
Κατά τα περασμένα χρόνια, έχει καμαρώσει την παρουσία της στη μεγαλύτερη εφημερίδα του Καναδά, την Τορόντο Σταρ, στον Εθνικό Τηλεοπτικό Σταθμό CBC για δύο συνεχόμενες φορές, στην εκπομπή Venture (που κάλυψε την περίοδο που ο κ. Γούδας έχασε 250.000 δολάρια, από το προϊόν Corned Beef/ Βοδινό σε Κονσέρβα, εξ αιτίας του

ζητήματος των τρελών αγελάδων), καθώς και στο πρόγραμμα Culture Shock, με παρουσιάστρια τη Lana Starchuk, η οποία αποκάλυψε με θαυμασμό τον κ. Γούδα "Αυτοκράτορα των Εθνικών Φαγητών"!

Ο ίδιος ο κ. Γούδας εμπνεύστηκε από την ιστορία της ζωής της και, τον Αύγουστο του 2003, στις 3 η ώρα το πρωί, κατέγραψε αυτή την ιστορία σε χαρτί.

Το άρθρο αυτό έχει μεταφραστεί από τα Αγγλικά, σε πολλές γλώσσες, όπως Ελληνικά, Ιταλικά, Γαλλικά, Ισπανικά, τη γλώσσα της Σρι Λάνκα (Ταμίλ), Κινέζικα και Κορεάτικα.

Υπάρχει επίσης και σε ακουστική μορφή, εξιστορούμενη στα Αγγλικά από τον Jessie MacDonald, που έχει μια από τις πιο ξεχωριστές φωνές στον κόσμο και είναι παλιός φίλος του κ. Γούδα, στα Ελληνικά, από έναν άλλο στενό του φίλο, τον επιτυχημένο συνιδιοκτήτη του ελληνικού ραδιοφωνικού σταθμού CHIR, Βασίλη Διαμαντόπουλο (μάλιστα, όποιος ενδιαφέρεται να ακούσει πραγματική ελληνική μουσική πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσει αυτόν τον σταθμό), και πρόσφατα στα Ιταλικά, από έναν άλλο φίλο που απέχτησε η ίδια η Κούκλα, μετά τη δημοσίευση του άρθρου της στο Ίντερνετ, τον Antonio Figola από την Ιταλία, και τον Jairo Rios από την Αργεντινή

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πίτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνων, ομοιομάτων, σλόγκαν, ονομάτων και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας.

Copyright © 2008 by Spyros Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

www.goudasfoods.com
www.flyermall.com

